

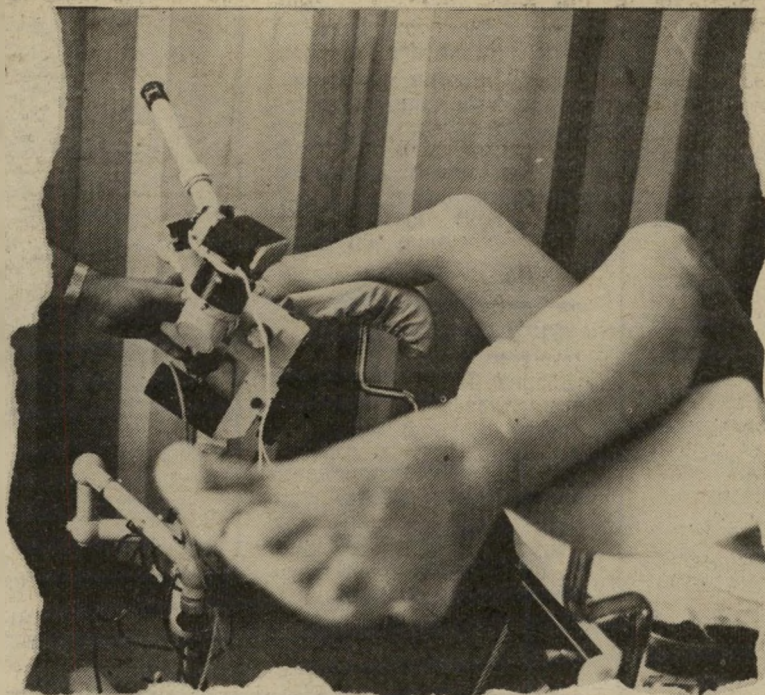
סוף וף סוף מוציא מישו את האמת לאור. אני לא העזתי לדבר. חי שבת שזה קרה רק לי. אפילו לחבר שלי לא סיפרתי. כשסיפרתי לחברות הן לא האמינו לי. חשבו שאני ממציאה.

כשקראתי את הכתבות. חוויתי את הכל מחדש. הדחקתי הכל פנימה. אבל זו הייתה החוויה הכי קשה שעברתי בה חיים.

אלה הן רק מקצת מן התגובות שנתקבלו במערכת בעיקבות הכתבות על ההפלות. נשים התקשרו או כתבו מי כתבים. לכל אחת מהן סיפור אישי מהי. יש שהתקשרו והתלוננו על רמת מרפא. הן טענו שהתיאור שהופיע בכי תבה הוא מדויק להפליא. וגם הן עברו שם חוויה משפילה ומקוממת. ויש נשים שהתקשרו בקשר לדרך גרשון זוסמן נוביץ. כולן כמובן מסרבות להודות. הן לקו סחבות את חוויית ההפלה אצל ד"ר זוסמן ובין כשטראומה שהן עדיין לא התי אוששו ממנה.

כשהובא סיפורה של עמליה (השלם) הוזה (2364) סירבו רבים להאמין שאכן הרופא החזיק בעל המוניטין ביצע הפלה ללא הרדמה. רופאה אחת התקשרה וטענה שיתכן שדבריו לא הובנו במדויק. זה לא ייתכן, היא פסקה. אולי הוא עשה הרדמה מקומית? גם כשהדגשנו באוניה שהוא עצמו הודה שאין הוא מרדים. עדיין סירבה להאמין.

נשים רבות מהתנועה הפמיניסטית התי קשרו ומחו. הן טענו שכתבות מסוג זה יקשו על אישור חוקי-ההפלות בכנסת.

קיים מקום כזה. ביקשתי בית חולים אחר. אבל זה לא עזר. נשלחתי ל"רמת-מרפא".

את החוויה הזאת לא אשכח כל חיי. עברתי הרבה דברים קשים בחיים, אבל לא חוויה כזו. זה היה בדיוק בדצמבר לפני שנה. באתי לשם עם אמי. היו שם עוד שש נשים. הייתי השנייה בתור. אף אחד לא היה נחמד שם. כולם היו קרים, והאווירה הייתה קשה. זו שנכנסה לפני, ממש צרחה בבדיקה הגינקולוגית.

אני נכנסתי אחריה. הד"ר זוסמן נוביץ עשה את הבדיקה. צרחתי נורא. אני לא יודעת מה הוא עשה בדיוק. הייתי לפני כן אצל רופאי-נשים, אבל בבדיקה כזו מכאיבה עוד לא עברתי. הרגשתי כאב-יתופת. כמו אשה שהולכת ללדת. הוא אמר: "מה את צועקת?" אבל גם זו שהיתה לפני צעקה נורא. הוא אמר שיש לי רחם גדול. אמרתי לו: "אולי יש לי תאומים, כי יש לי כבר תאומים בבית."

הכניסו אותנו לחדרים. זה היה כמו בסרט-טנע. החדר עצמו היה מדכא. הכל מסריח, מלוכלך. שני זקנים עמדו לידי — הד"ר זוסמן נוביץ ועוד זקן אחד. הם לא הרגיעו, לא ליטפו. ברגעים כאלה את נפחדת. את מצפה לקצת יחס אנושי. כשהתעוררתי, אמי עמדה לידי. מייד הרגשתי בכאבים בשיפולי הבטן. כולנו היינו מכוונות באותו חדר. כמעט כולן הקיאו לידי. אמרתי לאחות שיש לי כאבים והיא אמרה שזה כנראה מחנר קוזה.

ארבעה מונולוגים של נשים שאירעו להן

פאנפלוות של הפלולות

לקראת הצהריים הכאבים עדיין נמ- שכו. ביקשתי מהאחות משהו נגד כא- בים והיא נתנה לי אופטלגין. הגישו אוכל. זה היה מתחת לכל ביקורת. מרק אפונה מצחין ואין קציצה מער- פשעת. גם הנשים שלי התלוננו. הן

זורתי הביתה, והתחלתי לדמם נורא. קרישי דם עצומים. חזרתי אליו והוא נתן לי כדורים לעצור את הדממים. אבל אחרי זה, בכל פעם שקיבלתי וסת, היה לי שטף-דם כזה, שהצטרכתי לשכב במיטה שלושה-ארבעה ימים. רצ- תי מרופא פרטי לרופא פרטי. התפתחו לי בינתיים דלקות וציטוטות. אני רק בת 28 ויש לי עבר גינקולוגי של אשה בת 50. בסוף אמרו לי שהוא כנראה השאיר לי שאריות ברחם שגרמו, לה- זבקייות ולדלקות.

למחרת ב-2 אחרי-הצהריים, וביקש ש- אביא את הכסף בזמון. אחותי באה איתי. הוא ביקש ממנה להמתין בחדר-ההמתנה. אותי הוא שם על הכיסא. הוא הכניס לתוכי מוט- מתכת מכופף. אלה היו כאבי תופת.

לדעתנו, ההפך הוא הנכון. השיטה הי- ג'ונגל הקיים בתחום עדין ורגיש זה, יביא, לדעתנו, לחקיקת החוק, שיקל על נשים אשר רוצות לבצע הפלה. כי מי ש- החליטה לבצע הפלה — תעשה זאת. אך בנוסף לתשלום הגבוה שתירש לשלם. היא עלולה גם ליפול לידי של רופא מן הסוג של ד"ר זוסמן נוביץ.

יעל:

..בערב הרגשתי כאב חד מפלח אותי ומשהו שיורד ומאני. על התחבובות היה מונח עובר"

בינתיים התחנתתי. הייתי במתח כל כך גדול, שרציתי מייד להיות בהריון. כל כך פחדתי שלא אוכל יותר ללדת. נכנסתי להריון אך ההריון לא התפתח והייתה לי הפלה טבעית.

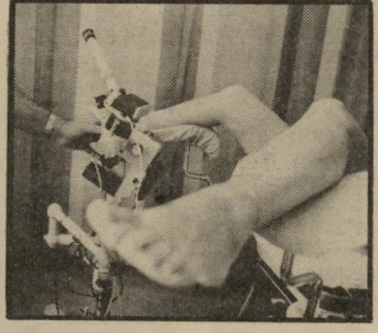
רק בבית-החולים, כשעשו לי גרידת ניקוי, הבנתי עד כמה העניין פשוט יר- תר עם הרדמה. אין כאבים ולא מרגי- שים שום דבר. והמטורף הזה עשה לי גרידה בלי הרדמה, ובלי לומר לי אפילו. עד היום, כשאני נזכרת בכאבים האלה אני חוספת צמרמורת. זה יותר מכאבי לידה. אלה היו ממש כאב-יתופת.

הייתי אז צעירה מאוד ותמימה ולא ידעתי שאפשר לעשות רעש מכל העניין. מה גם שלא רציתי שאמי או בני מי- שפחתי יידעו. העדפתי לשכוח. רק כש- קראתי את הכתבה, הכל חזר אלי, וכל מה שהדחקתי יצא שוב החוצה.

יעל, גם היא עקרת-בית בת 30, אם לתאומים, עברה גרידה ב"רמת-מרפא", דרך הוועדה להפסקת-ה- הריח. מבצע ההפלה היה הד"ר זוסמן נוביץ.

תמיד היו לי איחורים. רק בשבוע העשירי של ההריון התחלתי להרגיש בחילות וסחרחורות. זה היה בשבילי שוק. בעלי ואני עמדנו לפני מירוד, ו- החלטתי על הפלה, כי לא רציתי להביא ילד ללא אב. בוועדה להפסקת-ההריון, הפנתה אותי העובדת הסוציאלית, יעל שחורי, ל"רמת-מרפא". הם לא נתנו שום אפשרות בחירה. על "רמת-מרפא" לא שמעתי כלום. לא ידעתי שבכלל

נעמי:

..הוא הכניס לגופי מזם מתכת מכופף. צרחתי ויללתי. אלה היו כאב-יתופת"

הייתי אז צעירה ותמימה, לא ידעתי כלום. צרחתי ויללתי. הוא רק אמר: עוד קצת, עוד קצת, אני כבר גומר. זה נמשך חצי שעה. כבר לא יכולתי לצעוק מרוב כאב.

שכבתי שם כמה דקות והוא נכנס עם כוס ואמר: "לא האמנת שאת ב- הריון! הנה העובר שלך." שאלתי אר- תו: "בשביל מה אתה מראה לי את זה?" ענה: "לא היית בטוחה שאת בהריון. הנה ההוכחה."

כמה עוד

שותקות

ה פלולות פרטיות מושכות כל מיני רופאים, שכישורונותיהם האישיים ר- המקצועיים מוטלים בספק. להרוויח כסף רב בפתות מחצי שעה. העובדה שה- נשים שרריות במצוקה נפשית וגופנית מועלת לטובתם. עובדה שהנשים שות- קות. מעט מאוד טרודות להתלונן. מעט מאוד מעלות על דעתן שאפשר לתבוע את הרופא.

נעמי, יעל, נאוה וענת חושפות כאן חוויה שהן נושאות בקירבן כבר כמה שנים. כולן התעוררו בעיקבות הכתבות על ההפלות.

נעמי וענת עברו הפלה אצל הד"ר זוסמן נוביץ. לכל מי שעדיין סירב להא- מין שאכן אלה השיטות שבהן הוא נוקט. בא סיפורן של השלוש ומאמת את סיי- פורה של עמליה. מי יודע כמה נשים נוספות נאלצו לעבור אצלו גרידה בשר- טות של תחילת המאה. נאוה ויעל עברו הפלה ברמת מרפא. כפיהן אותה שאלה: "מי יודע כמה נשים נוספות עברו את מה שאנחנו עברנו, והן שותקות."

נעמי, עקרת-בית בת 29, אם ל- רשניים, עברה הפלה פרטית אצל הד"ר זוסמן נוביץ.

הייתי אז בת 19. היילת. המחזור איחר לי שלושה שבועות והייתה לי תחושה שאני בהריון. אז עוד לא הייתה ועדה להפסקת-ההריון. הברה שלי הפנתה אותי אל ד"ר זוסמן נוביץ ברחוב דיזנגוף 43. הייתי אז בחופשה רגילה. כשבאתי אליו הוא לא עשה לי בדיקת שתן. הוא רק הכניס את היד ואמר לי שזה הריון בחודש השני. הוא קבע לי תור